

ปาฐกถาพิเศษ

“ราชอาณาจักรไทย : ๕๐ ปี แห่งการครองราชย์”

โดย พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ประธานองคมนตรีและรัฐบุรุษ

ณ ศูนย์การประชุมแห่งชาติสิริกิติ์ กรุงเทพมหานคร

วันพุธ ที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๓๙

ผมขอขอบคุณ ท่านนายกรัฐมนตรี และท่านรองฯ อำนวย ที่กรุณาให้เกียรติเชิญผมมาพูด เรื่องที่ท่านรองฯ อำนวย ได้กำหนดไว้ว่า “ราชอาณาจักรไทย : ๕๐ ปี แห่งการครองราชย์” ผมคิดว่า หัวข้อที่ท่านรองฯ อำนวย กรุณาให้ผมมาพูดนี้คงมุ่งไปถึง เรื่องพระราชกรณียกิจของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เพราะฉะนั้นผมจึงมีความภูมิใจอย่างยิ่งที่ได้ร่วมกับรัฐบาล ซึ่งท่านนายกรัฐมนตรีเป็นผู้นำประเทศ มาร่วมเฉลิมพระเกียรติในคราวนี้

พวกเราทุกคนที่เป็นคนไทย ไม่ว่าจะคนไทยที่อยู่ในประเทศและอยู่นอกประเทศหรือแม้แต่ ชาวต่างประเทศที่เข้ามาอาศัยพระบรมโพธิสมภารทำมาหากินอยู่ในประเทศของเรานี้ ทุกคนจะพูดถึงเรื่อง ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้กันทั้งสิ้น ผมมั่นใจว่าพระกรุณาธิคุณของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ได้แผ่ไพศาลไปทั่วราชอาณาจักร เพราะฉะนั้น ไม่ว่าจะคนไทยจะเป็นเศรษฐี จะเป็นนายจก จะเป็นเพศใด วยใด อาชีพใด จะเป็นคนปกติหรือคนพิการ ก็พูดถึงของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้กันทั้งสิ้น เพราะสิ่งที่ท่าน ได้ทรงกระทำมาตลอด ตั้งแต่เริ่มเสด็จขึ้นครองสิริราชสมบัติ เมื่อ ๕๐ ปีที่แล้วมาเป็นที่ประจักษ์แก่คนทั่วไป ท่านผู้มีเกียรติทั้งหลายคงจะทราบว่า เรื่องของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ นี่เป็นเรื่องที่เราไม่สามารถจะเปรียบเทียบกับพระมหากษัตริย์ หรือพระบรมราชินีของ ประเทศอื่นได้ เพราะทั้งสองพระองค์มีความผิดแปลกแตกต่างออกไป มีความพิเศษมีความไม่เหมือนกับ พระราชวงศ์ของประเทศอื่นๆ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระราชินี ของเรานี้ได้ทรงกระทำ ในสิ่งซึ่งผมไม่เคยเห็นว่าที่ไหนที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระบรมราชินีของประเทศอื่นๆ ได้กระทำเหมือนกับประเทศของเรา ทั้งสองพระองค์ได้ทรงเสียสละเพื่อประชาชนมาตลอด เมื่อปีที่แล้วผม ได้รับเชิญจากประธานาธิบดีรามอสให้ไปเยี่ยมประเทศฟิลิปปินส์ ผมได้คุยกับท่านทูตที่ฟิลิปปินส์ที่ได้รับทราบ มาว่าที่ประเทศฟิลิปปินส์รับโทรทัศน์จากบ้านเราได้ และเขาก็ดูโทรทัศน์ที่บ้านเราด้วย รายการที่เขาสนใจมาก คือ รายการข่าวในพระราชสำนัก แล้วเขาก็พูดว่า ประเทศฟิลิปปินส์โชคดีน้อยกว่าประเทศไทย เพราะว่า ประเทศของเขาไม่มีพระมหากษัตริย์ แต่ประเทศไทยโชคดีกว่าประเทศฟิลิปปินส์ที่มีพระมหากษัตริย์ อันนี้ ก็เป็นเรื่องที่พวกเราน่าจะภาคภูมิใจเป็นอันมากทีเดียว ที่นี้

ตามที่ท่านรองฯ อำนวย ได้กรุณาเชิญให้ผมมาพูดนี้ ผมก็ขอเรียนในเบื้องต้นเสียก่อนว่า ที่จริงเรื่องที่ผมจะพูดทั้งหมดนี้ท่านผู้ฟังทั้งหลายที่อยู่ที่นี่หรือแม้แต่ชมโทรทัศน์อยู่ที่บ้านก็คงจะทราบเรื่องดี มาโดยตลอดแล้ว แต่อย่างไรก็ตาม ผมจะพูดในเฉพาะส่วนที่ผมได้มีโอกาสรับใช้เบื้องพระยุคลบาทโดยใกล้ชิด มาตลอดเวลาที่ผมรับราชการอยู่ ผมจะพูดในส่วนที่เป็นเรื่องที่ผมพอจะพูดได้เรื่องที่ผมได้รู้ได้เห็นด้วยตา ของตนเอง หรือได้รับใช้เบื้องพระยุคลบาทมาด้วยตัวของผมเอง

ผมขอเริ่มต้นว่า เมื่อพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเสด็จขึ้นครองสิริราชสมบัตินั้น ผมมีอายุ ๒๖ ปีเท่านั้น มียศเป็นร้อยเอก แต่ก็ได้ทราบเรื่องราวตั้งแต่เสด็จขึ้นครองสิริราชสมบัติ ตั้งแต่พ.ศ.๒๔๘๙ และกั ติดตามมาเรื่อย ผมได้รับใช้ใกล้ชิดเมื่อ พ.ศ.๒๕๑๓ ในขณะที่ผมเป็นแม่ทัพอยู่ที่ภาคอีสาน เพราะฉะนั้นเรื่อง ที่ผมจะเรียนต่อท่านผู้มีเกียรติทั้งหลาย ในวันนี้ ผมก็พูดเฉพาะเรื่องที่ผมได้รู้ได้เห็นจริง และได้รับใช้ล้นเกล้า ล้นกระหม่อมทั้งสองพระองค์มาโดยใกล้ชิดจริง ๆ

ต่อไปนี่คือสิ่งที่ผมจะเรียนให้ท่านผู้มีเกียรติทั้งหลายทราบว่าเท่าที่ผมได้รับใช้เบื้องพระยุคลบาทมา ผมได้รู้ได้เห็นพอที่จะสรุปว่าพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวของเราได้ทรงทำอะไรให้แก่ปวงชนชาวไทยอันเป็น ข้าพทูลละอองธุลีพระบาทของพระองค์ท่านบ้าง

ข้อที่หนึ่ง ขอเริ่มว่า พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ตั้งแต่เริ่มครองราชย์มา สิ่งที่ท่านทรงทำ มาโดยตลอดจนกระทั่ง ๕๐ ปีนี้ ก็คือการสร้าง**ความสมบูรณ์พูนสุขให้เกิดขึ้นในชาติของเรา** ท่านผู้มีเกียรติ ทั้งหลายคงจะจำที่เราเรียกกันว่าพระปฐมบรมราชโองการที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงมีพระบรมราชโองการ ในวันที่เสด็จขึ้นเถลิงถวัลย์ราชสมบัติว่า **“เราจะปกครองแผ่นดินโดยธรรม เพื่อประโยชน์สุขของมหาชน ชาวสยาม”** เรื่องนี้พระองค์ท่านก็ทรงทำมาโดยตลอด เราจะเห็นได้จากน้ำพระทัยของพระองค์ท่านที่ทรงคิด ทรงสร้างสิ่งต่างๆ โครงการต่างๆ ท่านนายกรัฐมนตรีหรือท่านรองนายกฯ อำนวย หรือแม้แต่เลขาธิการ สภาพัฒนาปัจจุบันนี้ก็ได้รับใช้ใกล้ชิดเบื้องพระยุคลบาทมาโดยตลอดก็คงทราบดี และก็คงพูดได้ดีด้วย

นอกจากเรื่องโครงการหรือเรื่องที่พระราชทานคำแนะนำต่างๆ แล้วยังได้พระราชทาน พระบรมราโชวาทที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อปวงชนชาวไทย ผมขออนุญาตยกตัวอย่างว่ามีพระบรมราโชวาท ที่พระราชทานไว้ ตั้งแต่ พ.ศ.๒๕๑๐ ใจความโดยสรุปดังต่อไปนี้ คือรับสั่งว่า **“ในชาติบ้านเมืองของเรามีทั้ง คนดีและคนไม่ดี และก็ไม่มีความสามารถทำให้คนในชาติบ้านเมืองของเราเป็นคนดีได้ทั้งหมด เพราะฉะนั้น สิ่งที่เราจะต้องกระทำก็คือ ให้คนดีได้ปกครองบ้านเมือง และป้องกันคนไม่ดีไม่ให้เข้ามาสร้าง ความวุ่นวาย ในชาติบ้านเมืองของเราได้”** เป็นพระบรมราโชวาทที่มีความลึกซึ้ง ง่ายต่อการเข้าใจ แต่ยากในการปฏิบัติ แต่ก็เป็นพระบรมราโชวาทที่มีประโยชน์สูงสุด ผมขอเรียนว่า ถ้าเราสามารถทำได้อย่างนั้นจริง ๆ บ้านเมืองเราก็จะมีแต่ความสมบูรณ์พูนสุขสมดังที่พระราชปณิธานที่ต้องการเห็นชาติบ้านเมืองของเรามีแต่ความสมบูรณ์พูนสุข

หรือเรื่องของ**ความรู้รักสามัคคี**ที่ได้พระราชทานไว้ก็เป็นอีกเรื่องหนึ่งที่น่าสนใจ เมื่อพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว มีพระชนมพรรษาครบ ๕ รอบนั้น ได้พระราชทานที่เราเรียกกันว่า **คุณธรรม ๔ ประการ** ทุกท่านคงยังจำได้ว่าสิ่งต่างๆ เหล่านี้ที่ผมเรียนมาแล้วทั้งหมดนี้ถ้าพวกเราจดจำนำไปประพฤติ ปฏิบัติตาม บ้านเมืองของเราก็จะมีแต่ความร่มเย็นเป็นสุข นี่คือเรื่องหนึ่งที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ได้ทรงแสดงให้เห็นถึงน้ำพระทัยอันแน่วแน่ที่จะสร้างความสมบูรณ์พูนสุขให้เกิดขึ้นในชาติบ้านเมืองของเรา

ข้อที่สอง ผมขอเรียนว่าพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงห่วงใยในความสามัคคี ประองตองในชาติอย่างยิ่ง และก็ทรงกระทำทุกวิถีทางที่จะให้เกิดความสามัคคีประองตองขึ้นในชาติบ้านเมือง ของเรา ท่านผู้มีเกียรติทั้งหลายที่นั่งอยู่ ณ ที่นี้ หรือที่ดูโทรทัศน์อยู่ ถ้าจะกรุณานึกย้อนไปถึงเหตุการณ์ เมื่อวันที่ ๑๔ ตุลาคม พ.ศ.๒๕๑๖ หรือเหตุการณ์เมื่อวันที่ ๑ เมษายน พ.ศ.๒๕๒๔ และเหตุการณ์เมื่อวันที่ ๒๐ พฤษภาคม พ.ศ.๒๕๓๕ ทั้ง ๓ เหตุการณ์ เป็นเหตุการณ์ที่ตึงเครียดมากในประเทศของเรา และมีหลายฝ่าย หลายองค์กรที่ร่วมมือกันเพื่อที่จะให้เหตุการณ์เหล่านั้นคลี่คลายไปในทางที่ดี แต่ผมคิดว่าทุกคนคงจะยอมรับ ว่าพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ได้ทรงคลี่คลายเหตุการณ์เหล่านั้นด้วยพระองค์เอง ได้ทรงลงมาพูดจากับ ปวงชนชาวไทยด้วยพระองค์เอง รับสั่งกับผู้ที่เกี่ยวข้องในเหตุการณ์เหล่านั้นด้วยพระองค์เอง เหตุการณ์เหล่านั้น ก็คลี่คลายไปในทางที่ดี ทุกคนก็หันหน้าเข้าหากัน เลิกเผชิญหน้ากัน ความสามัคคีประองตองในชาติก็กลับคืนมาสู่ประเทศของเราบ้านเมืองของเราโดยพระบารมีปกเกล้าปกกระหม่อมอย่างแนบชิด นี่ก็เป็นเรื่องอีกเรื่องหนึ่ง ซึ่งพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้ทรงกระทำพระราชทานแก่พสกนิกรของพระองค์ท่าน เป็นเรื่องที่เรา จำเป็นต้องจดจำและรับใส่เกล้าใส่กระหม่อมไว้

เรื่องที่สามพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ได้ทรงเพียรพยายามในการที่จะพัฒนาความเป็นอยู่ของชาวบ้านอย่างถูกวิธี หมายถึงว่าวิธีของพระองค์ท่าน อย่างตรงจุดตรงกับความต้องการของ ชาวบ้าน ชาวบ้านสามารถรับได้ทำได้และก็มีเรื่องต่างๆ ที่พระราชทานให้แก่ชาวบ้านทั้งท่านนายกรัฐมนตรี

และทั้งผมก็ได้เคยตามเสด็จพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวไปหลายๆ ที่หลายๆ แห่ง ยืนยันกับท่านทั้งหลายได้ว่า พระองค์ท่านทรงแนะนำชาวบ้านอย่างถูกวิธี และชาวบ้านสามารถรับได้ด้วย เข้าใจได้ง่าย รับผิดชอบได้ง่าย และสามารถทำตามพระราชดำรัสที่พระราชทานไปได้อย่างไม่มีปัญหา ท่านทรงทราบว่าชาวบ้านในภาคต่างๆ ของเรานี้ควรจะพัฒนาอย่างไรจึงจะดี ยิ่ง และได้พระราชทานแนวความคิดนั้นแก่ชาวบ้าน แก่รัฐบาล แก่องค์กรที่เกี่ยวข้องมาโดยตลอด นับว่าเป็นสิ่งที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้ทรงคิดขึ้นโดยพระองค์เอง และทรงแนะนำให้ราษฎรประพฤติปฏิบัติตาม เท่าที่ผมมีข้อมูลอยู่ตั้งแต่ พ.ศ.๒๔๙๓ จนถึงบัดนี้เป็นระยะเวลา ๕๐ ปี มาแล้วนะครับ มีโครงการตามพระราชดำรัสทั้งหมด ๑,๕๘๒ โครงการแยกเป็น ๘ ประเภท คือ

๑. เรื่องการเกษตร
๒. เรื่องสิ่งแวดล้อม
๓. เรื่องสาธารณสุข
๔. เรื่องส่งเสริมอาชีพ
๕. เรื่องแหล่งน้ำ
๖. เรื่องการคมนาคม
๗. เรื่องการสื่อสาร
๘. เรื่องสวัสดิการสังคมและอื่น ๆ

นี่เป็นโครงการของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว จำแนกออกมาโดยสภาพพัฒนาของคุณสุเมธ เรื่องต่อไปที่ผมขอนำมาแสดงไว้ ณ ที่นี้ก็คือ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงทำนุบำรุง การศึกษา และสนพระทัยการศึกษาทุกระดับตั้งแต่ประถมศึกษาจนถึงอุดมศึกษา ท่านผู้มีเกียรติทั้งหลาย ที่อยู่ที่นี่ บางท่านอาจจะไม่ทราบว่าก่อนที่สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวจะทรงริเริ่มในการตั้งโรงเรียนให้แก่ตำรวจตระเวนชายแดน พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ครั้งเมื่อเสด็จไปทรงเยี่ยมราษฎรชาวเขาใหม่ๆ ท่านทรงตั้งโรงเรียนชื่อว่า “โรงเรียนเจ้าพ่อหลวงอุปถัมภ์” สำหรับชาวเขาโดยเฉพาะ แล้วต่อมาโรงเรียนเจ้าพ่อหลวงอุปถัมภ์ก็ค่อยๆ ผสมผสานกับโรงเรียนของสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวกลายเป็นโรงเรียนของตำรวจตระเวนชายแดนมาจนบัดนี้ ท่านทั้งหลายในที่นี้บางท่านอาจจะเคยได้ยินชื่อโรงเรียนร่มเกล้า ซึ่งมีอยู่หลายแห่งในประเทศของเราเคยได้ยินชื่อมูลนิธิอานันทมหิดล ที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว พระราชทานเงินของมูลนิธิให้แก่หมอ วิศวกร สัตวแพทย์ นักวิทยาศาสตร์ โดยไม่มีเงื่อนไขอะไรเลย สำหรับมูลนิธิอานันทมหิดล หมายความว่าผู้ที่ได้รับทุนจากมูลนิธิอานันทมหิดล ไม่จำเป็นต้องมีสัญชาติหรือเงื่อนไขว่า เมื่อไปศึกษาจบมาแล้วจะต้องทำให้คืน มูลนิธิอย่างไร

ท่านรับสั่งว่าคนไทยที่มีความรู้ จะอยู่ภาคไหน ก็ทำประโยชน์ให้ประเทศชาติได้เท่าเทียมกัน ไม่ว่าจะอยู่ภาครัฐบาลหรือภาคเอกชน ท่านรับสั่งว่า แม้แต่อยู่ต่างประเทศก็สามารถที่จะทำประโยชน์ให้แก่ ชาติบ้านเมืองได้เท่าเทียมกัน เพราะฉะนั้น มูลนิธิอานันทมหิดลจึงพระราชทานโดยไม่มีเงื่อนไขอะไรเลย

สารานุกรมสำหรับเยาวชนนั้น เพิ่งเสร็จเมื่อเดือนที่แล้วนี้เอง นี่ก็เป็นพระราชดำริของ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ในอันที่จะให้เยาวชนมีสารานุกรมที่จะเปิดดูค้นคว้าหาความรู้ทุกสาขา อาชีพ ทุกสาขาวิชาได้ ในสารานุกรมฯ สูงเป็นตั้ง และราคาก็ไม่แพง มีขายมีประโยชน์ล้ำค่ายิ่ง ควรที่ ทุกคนจะให้ลูกหลานได้เรียนรู้จากสารานุกรมสำหรับเยาวชนที่ทรงคิดและมีพระราชดำริให้จัดทำขึ้น

ข้อต่อไป ผมคิดว่าพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงดำรงวัฒนธรรมไทย ทรงสนพระทัย ภาษาไทย ทั้งการพูด การเขียน ท่านทั้งหลายเมื่อได้ฟังพระราชดำรัส จะเห็นว่าเวลาทรงรับสั่งอะไร ความ เป็นภาษาไทยจะชัดเจนถูกต้องร้อยเปอร์เซ็นต์ ไม่มีผิดพลาด ไม่มีสิ่งที่จะต้องแก้ไข เพราะว่าท่านรับสั่งด้วย

ความสนพระทัยในภาษาไทยมาก และก็นำมาถึงการพูดการเขียนภาษาไทยที่ถูกต้องเราควรจะทำ
อย่างไรถึงจะเกิดประโยชน์ กระทรวงศึกษาธิการก็ได้รับพระราชดำรินี้ไปเสมอๆ ว่า คนไทยเดี๋ยวนี้พูดจา
ผิดเพี้ยนไปอย่างไรบ้าง ควรจะแก้ไขอย่างไร สิ่งต่างๆ เหล่านี้แหละที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงทำไว้

นอกจากวัฒนธรรมทางด้านภาษา แล้วก็ยังมีวัฒนธรรมทางด้านศิลปะ เช่น เรื่องทำรำต่างๆ
ที่ได้สูญหายไปแล้ว หรือว่าได้ถูกทอดทิ้งไปแล้ว ท่านก็มีราชดำริว่า ทำรำต่างๆ นี้กรมศิลปากรควรที่จะนำ
กลับมารักษาและอนุรักษ์ไว้ เพื่อให้เป็นศิลปวัฒนธรรมของไทยโดยแท้จริง

**ชุดที่ผมใส่อยู่นี้ก็เป็นชุดที่พวกเรารู้จักกันดีทุกคน เป็นชุดที่เรียกว่าชุดพระราชทาน
พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงคิด**

ผมเป็นผู้กราบบังคับทูลขอพระราชทานมาจากพระองค์ท่านเอง แล้วท่านก็พระราชทาน
มาอย่างนี้ แต่เดี๋ยวนี้ไม่ค่อยจะได้เห็นกันมากนัก อาจจะเป็นเพราะว่าไม่ค่อยสวย หรือว่าไม่หรูหราพอ หรือว่า
ไม่มีส่วนทำให้บัญชีเดินสะพัดขาดดุลอะไรทำนองนั้น

ข้อต่อไป พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงเป็นนักประดิษฐ์คิดค้นและพัฒนาที่มี
ฝีพระหัตถ์เป็นเลิศ ท่านผู้มีเกียรติทั้งหลายคงจำกันได้ โดยเฉพาะกระทรวงเกษตรต้องจำได้แน่ๆ หรือพวกเรา
ที่มีความเกี่ยวข้องกับการเกษตรต้องทราบว่าท่านทรงคิดค้นประดิษฐ์สิ่งที่เราเรียกกันว่า “กังหันน้ำชัยพัฒนา”
กังหันน้ำชัยพัฒนานี้ เมื่อทรงค้นคิดและรับสั่งให้ประดิษฐ์ขึ้นใช้แล้ว ทรงได้รับรางวัลจากสภาวิจัย
แห่งชาติของเรา ได้รับการจดทะเบียนสิทธิบัตรการประดิษฐ์ในพระปรมาภิไธย เป็นพระเจ้าแผ่นดิน
พระองค์แรกที่ทรงได้รับสิทธิบัตรในพระปรมาภิไธย และเป็นครั้งแรกของโลกด้วย นี่เป็นเรื่องที่ยังใช้อยู่
จนกระทั่งเดี๋ยวนี้ สมัยก่อนนี้ประมาณสัก ๒๐ ปีที่แล้ว ท่านยังทรงค้นคิดค้นคว้างานวิจัยทางการสื่อสาร
มี ๓ เรื่องด้วยกันที่ท่านทรงค้นคิดคือ

๑. เรื่องระบบวิทยุตรวจสอบสัญญาณในย่านความถี่สูงยิ่ง
๒. การนำสายอากาศความถี่สูงมากมาทดลองใช้งานในย่านความถี่สูงยิ่ง
๓. การพัฒนาสายอากาศชนิดพวกพาดิตตัว

สิ่งเหล่านี้อาจเป็นสิ่งที่พวกเราไม่ค่อยเคยได้ยินกัน แต่ท่านเลขาธิการสภาพัฒนคงจะยืนยัน
เรื่องนี้ได้ แล้วก็ได้นำไปใช้ในป่าในเขา เวลาที่เสด็จพระราชดำเนินไปทรงเยี่ยมราษฎรก็ได้ผลดีมาก เรื่องนี้
ไม่ค่อยจะมีคนทราบกันมากนัก ไม่เหมือนกับเรื่องกังหันชัยพัฒนา

ข้อต่อไป พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงมีลักษณะผู้นำเป็นเลิศที่สุดในประเทศของเรา
พระองค์ท่านทรงปฏิบัติเป็นตัวอย่างในหลายๆ ทาง เช่น การประหยัด ในเรื่องการผูกใจผูกสัมพันธ์
ให้พวกเราได้รับความรู้ที่พระราชทานมาด้วยความเข้าใจและด้วยความพอใจที่จะรับท่านทรงมีวิธีที่จะ
รับสั่งกับคนต่างๆ ไป ไม่ว่าจะป็นท่านนายกฯ จะเป็นรัฐมนตรี จะเป็นชาวบ้านจะเป็นชานาชาอะไรจะเป็น
ชาวเขา จะเป็นคนไทยที่นับถือศาสนาอิสลาม ท่านทรงมีวิธีของพระองค์ท่านที่จะรับสั่งกับคนในฐานะต่างๆ
เหล่านั้น อย่างที่พวกเราไม่สามารถจะทำอย่างพระองค์ท่านได้ แล้วท่านก็ทรงมีความเป็นอัจฉริยะที่ทำให้
ผู้ฟัง ผู้รับได้เข้าใจและยินดีพร้อมที่จะปฏิบัติตาม คราวหนึ่งผมตามเสด็จไปที่ปักข์ใต้เมื่อราวสัก ๒๐ ปี
มาแล้ว ท่านก็เสด็จพระราชดำเนินไปที่บ้านคนไทยที่นับถือศาสนาอิสลามคนหนึ่ง แล้วทรงรับสั่งถามว่าทำ
อาชีพอะไร คนไทยคนนั้นก็ตอบ ท่านก็บอกว่า เออ ดินะ ทำอาชีพอย่างนี้แต่ถ้าจะเลี้ยงไก่เพิ่มขึ้นมาอีกสักอย่าง
ก็จะได้มีใช้รับประทาน แล้วก็ได้ไม่ต้องไปซื้อไข่ไก่เขามารับประทานให้เสียสตางค์ เพราะว่าไก่แถวทางใต้
เลี้ยงปล่อยไปก็ได้ แล้วไปไข่ที่ไหนเราก็ไปเก็บมารับประทานได้ คนไทยคนนั้นตอบว่าผมรู้ แต่ผมขี้เกียจ ท่านก็
ไม่ว่าอะไร ท่านบอกว่าเอาหละ เข้าใจแล้วขอบอกว่า ถ้าทำอย่างนี้ก็จะดีก็จะเกิดประโยชน์ ท่านไม่ได้
แสดงว่ากริ้วว่าบอกให้ทำก็ไม่ทำ ถ้าเป็นคนเราบางคนนะครับ ถ้าเราบอกให้คนอื่นทำอย่างนี้ดีแล้ว เขาบอกว่า

ไม่เอา ไม่ทำเพราะเขาชี้แจง เราก็อาจจะโกรธ แต่พระองค์ท่านไม่ได้ทรงแสดงพระอาการสีพระพักตร์ออกมาอย่างนั้น แต่เพียงแต่ทรงรับสั่งว่าเอาหละขอให้ทำก็แล้วกัน จะได้เป็นประโยชน์แก่ตนเองอย่างนี้ เป็นต้น

ผมไม่ทราบที่ท่านทั้งหลายที่นั่งอยู่ในนี้มีอาชีพเป็นทหารบ้างหรือเปล่า ผมเป็นคนหนึ่งนะครับ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงไม่ได้รับการศึกษาในโรงเรียนทหารมาก่อนเลย แต่ท่านรู้เรื่องทหารนี้ดีกว่าทหารดีกว่าพวกผม เพราะฉะนั้นเวลาผมเป็นแม่ทัพ เวลาผมคิดอะไรไม่ออก ปรีक्षाเพื่อนฝูงได้ความพอสมควรแล้ว ผมจะไปขอพระราชทานเข้าเฝ้า แล้วก็เล่าถวายว่า คิดว่าจะทำเรื่องนี้อย่างนี้ จะดีไหม ท่านก็ทรงพระเมตตา ทรงแนะนำสั่งสอนว่า ทำอย่างนี้ ทำอย่างนี้สิ ซึ่งเป็นความรู้สึกที่พวกเราคิดไม่ถึงว่าท่านซึ่งมีทรงได้ศึกษามาก่อนเลย แต่ว่าทรงเข้าใจเรื่องทหารได้ดียิ่ง ได้ชัดมาก ท่านนายกรัฐมนตรีก็เคยตามเสด็จไป พวกเราก็เคยเห็นท่านทรงชอบแผนที่ไปเป็นปีกๆ แล้วก็ทรงรู้เรื่องแผนที่นี้ดีกว่านายทหารแผนที่ของกองทัพของเราด้วยซ้ำไป เป็นเรื่องดีค่อนข้างจะแปลกประหลาดที่ท่านทรงทราบทุกอย่าง

ข้อสุดท้ายที่ผมคิดว่าผมจะนำมาเรียนในที่นี้ก็คือว่า ผมขอใช้คำว่าท่านทรงปลูกแผ่นดิน ปลูกความสุข ปลูกความทุกข์ของราษฎร ทรงปลูกแผ่นดินหมายความว่า ท่านทรงพยายามค้นคิดที่จะทำให้แผ่นดินของเรามีประโยชน์ทุกตารางนิ้ว ทำอย่างไรแผ่นดินไทยนี้จะมีผลประโยชน์ทุกตารางนิ้ว หล้าแฝกก็เป็นเรื่องหนึ่งที่ท่านทรงคิดค้นขึ้นมาว่า หล้าแฝกนี้จะป้องกันแผ่นดินพังทลายได้ อย่างนี้เป็นต้น พระราชดำริหรือพระบรมราโชวาทต่างๆ เป็นเรื่องที่ทรงปลูกแผ่นดินนี้ให้มีแต่ความผาสุกร่มเย็น ให้มีแต่ความสุข ทรงปลูกความทุกข์ของราษฎรนี้เห็นชัดเจน เวลาน้ำท่วม ผมเป็นนายกน้ำท่วมตั้ง ๒ หน คุณบรรหารก็โดนเข้าไปหนหนึ่งแล้วเมื่ออยู่กับผมก็โดนมา ๒ หน คุณบรรหารก็กลายเป็น ๓ หนไปแล้ว น้ำท่วม ฝนแล้ง ทุกคนจะได้รับพระมหากรุณาธิคุณอย่างทั่วถึงกันหมด ก็เป็นเรื่องที่ค่อนข้างจะแปลก ไม่ใช่ว่าแปลกประหลาดหรือแปลกไม่เหมือนใคร ไม่เหมือนพระเจ้าแผ่นดินของประเทศใดๆ ทั้งสิ้น นี่เป็นเรื่องของประเทศของเรา ทุกๆ ท่านคงทราบแล้วว่าพระบารมีแผ่ไพศาลไปถึงประเทศลาว แล้วประเทศลาวก็ได้รับความช่วยเหลือจากพระองค์ท่านเหมือนกัน เสด็จพระราชดำเนินไปตามที่ต่างๆ ในประเทศลาว ก็เพื่อที่จะช่วยเหลือประชาชนชาวลาวให้อยู่ดีมีสุขเหมือนอย่างกับประเทศอื่นๆ เหมือนกัน นั่นก็เป็นเรื่องทั้งหมดที่กระผมจะขออนุญาตนำมาเล่าให้ฟัง

ในตอนท้ายนี้ เมื่อวันนี้ท่านรองนายกฯ อำนวนย ได้กรุณานำเรื่องต่างๆ ที่ดีที่จะมาสัมมนากันในแง่ของผมเอง ในแง่ที่ผมได้รับเชิญจากท่านรองฯ อำนวนย มาให้พูดถึงเรื่องราชอาณาจักรไทย : ๕๐ ปี แห่งการครองราชย์ ผมคิดว่ารัฐบาลของท่านนายกฯ บรรหาร ก็เตรียมการเฉลิมพระเกียรติในวโรกาสอันเป็นมหามิ่งมงคลนี้หลายอย่างหลายเรื่องแล้ว แต่ผมเห็นว่าเราน่าจะทำอะไรบ้าง ในฐานะที่เป็นราษฎรคนไทย หรือในฐานะที่เป็นองค์กร หรือรัฐบาลก็ตาม เราควรจะทำอะไรที่คิดว่าจะเป็นประโยชน์ต่อพระองค์ท่านบ้าง ผมดีใจที่รัฐบาลของท่านนายกฯ บรรหารได้พยายามค้นคิดที่จะเฉลิมพระเกียรติในกรณีนี้หลายเรื่องหลายอย่าง แต่ผมขออนุญาตเรียนว่าเท่าที่ผมใกล้ชิดกับพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ผมคิดว่าสิ่งที่พระองค์ท่านทรงอยากได้มากๆ ก็คืออยากเห็นความสุขของปวงชนชาวไทย ราษฎรของพระองค์ท่าน เพราะฉะนั้นสิ่งอะไรก็ตามที่เราจะทำถวาย ในการเฉลิมพระเกียรติในวาระ ๕๐ ปี แห่งการครองราชย์นี้ อะไรก็ได้ครับที่จะทำให้ประชาชนชาวไทยเป็นสุขเพราะว่าท่านทั้งหลายคงทราบว่าพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัววันๆ หนึ่งท่านไม่มีเวลาไปพักผ่อนหย่อนใจเหมือนอย่างพวกเราอยากไปไหนก็ไปได้ พระองค์ท่านต้องประทับอยู่แต่ในสวนจิตรฯ ไปไหนก็ต้องไปเป็นทางราชการ เมื่อวานนี้ได้ทรงสนุกหน่อยเสด็จไปทรงเกี่ยวข้าว ผมคิดว่าถ้าเราทำให้ประชาชนของพระองค์ท่านมีความสุข ท่านจะปลื้มพระทัยเป็นอย่างยิ่งทีเดียว นั่นคือสิ่งที่ผมคิดว่าพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงต้องการมากที่สุด ต้องการที่จะให้พวกเราไม่ว่าจะเป็นรัฐบาลของท่านนายกฯ บรรหาร หรือว่าองค์กรต่าง ๆ หรือแม้แต่ประชาชนคนไทยสาขาอาชีพต่าง ๆ คนปกติ คนพิการ

ได้รับความสุขก็เป็นทีพอพระทัยทั้งนั้นผมคิดว่ามี ๓ อย่าง ที่เราต้องช่วยกันทำเพื่อถวายพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ในวาระอันเป็นมิ่งมงคลนี้ก็คือ

๑. ทำให้เกิดความรัก ความสามัคคี ในชาติบ้านเมืองของเรา

๒. ทำให้เกิดมีความมีวินัยในหมู่คนไทยของเราด้วยกัน

๓. ทำให้เกิดความพออยู่พอกินของคนไทยที่มีฐานะและโอกาสน้อยกว่าคนอื่นให้มีพออยู่พอกิน คนยากจน เมื่อกี้ท่านนายกฯ ได้กรุณาเอ่ยถึงความยากจนของบ้านเมืองของเราให้ท่านผู้มีเกียรติทั้งหลายฟังแล้ว ผมคิดว่าถ้าเราแก้ปัญหาความยากจนให้คนไทยทุกคนพออยู่พอกินโดยไม่เดือดร้อน จะเป็นการถวายพระเกียรติ ถวายสิ่งที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงต้องการตรงจุดมากที่สุด นี่คือเรื่องหนึ่งที่ผมคิดว่าพวกเราควรจะทำถวาย

เรื่องที่สอง ที่พวกเราน่าจะทำก็คือ เทิดทูนและรักษาไว้ซึ่งพระกรุณาธิคุณต่างๆ ตามที่พระราชทานมา ดำเนินตามเบื้องพระยุคลบาท ในพระบรมราโชวาทและคำแนะนำต่างๆ ที่พระราชทานลงมาแล้วก็ทำถวายให้เป็นผลสำเร็จไม่ว่าเรื่องของน้ำ เรื่องของสิ่งแวดล้อม เรื่องของที่ดินทำมาหากิน อะไรต่างๆ เหล่านี้ ถ้าเราทำถวายให้สำเร็จ ก็จะเป็นทีพอพระทัยของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเป็นอย่างยิ่ง

เรื่องต่อไปที่เราน่าจะกระทำ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่เป็นข้าราชการ ข้าราชการนี้ได้รับพระราชทานพระบรมราโชวาท มาบ่อยครั้งมาก ปีหนึ่งก็หลายๆ ครั้ง หลายๆ พระบรมราโชวาทท่านทั้งหลายที่อยู่ในที่นี้เคยถวายคำสัตย์ปฏิญาณต่อพระพักตร์ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวในการที่จะทำอะไรหรือไม่ทำอะไร

สิ่งเหล่านี้เราน่าจะยึดมั่น แล้วก็ทำให้เกิดผลสำเร็จ เพื่อถวายเป็นพระราชกุศลเพื่อถวายในวโรกาสครองราชย์ ๕๐ ปี แก่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ให้ครบถ้วน ให้ครบทุกอย่าง ทำถวายทั้งกาย ทั้งวาจา และทั้งใจ ถ้าเราทำได้ตามที่มิพระบรมราโชวาทพระราชทานลงมา บ้านเมืองของเราจะเป็นบ้านเมืองที่สงบร่มเย็นจะเป็นบ้านเมืองที่มีแต่ความรักความสามัคคี จะเป็นบ้านเมืองที่มีแต่คนไทยที่ไม่แบ่งแยกจะเป็นบ้านเมืองที่ประเทศอื่นจะอิจฉาริษยาหรือจะปฏิบัติตามอย่าง

เมื่อตอนที่ผมยังอยู่ทำเนียบ มีโครงการหนึ่งที่เรียกว่า โครงการแผ่นดินธรรมแผ่นดินทอง เมื่อ ๒ - ๓ วันนี้ ก็เห็นออกอากาศกันเรื่องนี้ แผ่นดินธรรมแผ่นดินทองนี้ก็เป็นที่ไพเราะและให้ความหมายที่ดีมาก ผมอยากจะให้บ้านเมืองของเราเป็นแผ่นดินธรรมแผ่นดินทองจริงๆ ถ้าเรามีธรรมะอยู่ในใจเราก็จะสามารถทำแผ่นดินนี้ให้เป็นแผ่นดินทองได้

เรื่องสุดท้าย ที่ผมอยากจะขอร้องต่อท่านผู้มีเกียรติทั้งหลายให้ช่วยกันทำ เมื่อคุณพิศาล มูลศาสตรสาทร เต็มวณ้อยู่บนสวรรค์แล้ว ยังเป็นปลัดกระทรวงมหาดไทยอยู่ ก็ได้ขอความเห็นไปยังราชบุรุษทั่วราชอาณาจักร เพื่อที่จะขอความเห็นว่าจะถวายคำว่า “มหाराช” แต่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว หรือไม่มีคำตอบมาเป็นสิบล้านฉบับได้ เต็มวณ้อยู่ เก็บไว้ที่หอสมุดแห่งชาติของเรา ที่เราได้ถวายกันมาตั้งสิบล้านฉบับแล้ว เพราะฉะนั้นผมอยากจะขอให้พวกเราได้ช่วยกันเชิดชูพระเกียรติยศอันนี้ โดยเวลากล่าวถึงพระนามของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ก็ขอได้โปรดกรุณาเติมมหाराชเข้าไปด้วย อย่างเช่น เราจะถวายพระพรเนื่องในวโรกาสต่างๆ แทนที่จะพูดแต่เพียงว่า ขอให้พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงพระเจริญ เราก็ควรจะพูดว่า “ขอให้พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชมหाराช ทรงพระเจริญ”

คำวามหาราชนี้ท่านทรงตั้งของท่านเองไม่ได้ และท่านก็ไม่มีอำนาจจะทรงตั้งด้วยพวกเราเป็นผู้ถวายให้แต่พระองค์ท่าน เพราะฉะนั้นผมอยากจะให้คำนี้ได้แพร่หลายไปเหมือนอย่างกับ

พระปิยมหาราช พระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช จะทำให้เรามีความปลาบปลื้มและภูมิใจใน
พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวของเราตลอดไป

ขอจบการบรรยายของผมแต่เพียงเท่านี้ ผมรบกวนเวลาของท่านมานานพอสมควร

ขอขอบคุณท่านนายฯ และท่านรองฯ อำนวย อีกครั้งหนึ่งที่กรุณาเชิญผมมา ผมคิดว่าการพูด
ของผมในวันนี้จะเป็นประโยชน์แก่ท่านผู้มีเกียรติทั้งหลายที่รับฟังอยู่ที่นี้บ้างไม่มากก็น้อย ขอขอบคุณทุกคน

ขอบคุณมาก
